

ماده چهارم پیمان صلح اسرائیل و پادشاهی اردن هاشمی (۲۶ اکتبر ۱۹۹۴)

امنیت

۱. الف. طرفین، ضمن تصدیق تفاهم و همکاری متقابل در موضوعات مرتبط با امنیت، بخش مهمی از ارتباطشان را شکل داده، سطح امنیت منطقه را بالاتر می‌برند و خود را ملزم می‌دانند برای نیل به یک چارچوب مشارکت در صلح منطقه‌ای، پایه ارتباط امنیتی شان را براساس اعتماد متقابل، توسعه منافع مشترک و مشارکت قرار دهند.

ب. در راستای همان هدف، طرفین، موفقیت‌های اتحادیه اروپا و جامعه اروپا برای پیشرفت «کنفرانس امنیت و همکاری در اروپا» (CSCE) را به رسمیت می‌شناسند و برای ایجاد CSME (کنفرانس امنیت و همکاری خاورمیانه) در سطح خاورمیانه خود را متعهد می‌دانند. این تعهد، شامل مدل‌های منطقه‌ای است که در دوره جنگ جهانی پیشین با موفقیت اجرا شد (مرحله امتداد خطوط هلسینکی) که در حوزه امنیت و ثبات منطقه‌ای به بهترین مرحله رسیده است.

۲. تعهدات گفته شده فوق در این ماده بدون تعصب نسبت به حق ذاتی دفاع از خود، براساس منشور سازمان ملل متحد است.

۳. طرفین بر اساس مفاد این ماده متعهد به اجرای موارد زیر می گردند:

الف. اجتناب از تهدید یا بهره گیری از زور یا سلاحهای متعارف و غیرمتعارف علیه یکدیگر و یا دیگر اعمال یا فعالیتهایی که تأثیر منفی بر طرف دیگر می گذارد.

ب. اجتناب از سازماندهی، وادار کردن، تحریک، همیاری یا مشارکت در رفتارها یا تهدیدات، تجاوز، دشمنی، خرابکاری یا اعمال خشونت علیه طرف دیگر.

ج. اجتناب از رفتارها یا تهدیدات تجاوزگرانه و دشمنی یا اعمال خشونت علیه طرف دیگر از درون سرزمینهای یک کشور علیه کشور دیگری. (از این پس سرزمین شامل مناطق هوایی و دریایی نیز می شود.)

۴. بر پایه یک فضای صلح آمیز و با تلاش برای ایجاد امنیت منطقه ای و به خاطر اجتناب از جنگ طلبی و اعمال خشونت، دو طرف بیش از پیش موافقت کرده از موارد ذیل اجتناب نمایند:

الف. پیوستن و یا هرگونه همکاری، مساعدت یا مشارکت با هر ائتلاف، سازمان یا اتحاد نظامی یا امنیتی طرف سوم و اهداف ویا فعالیتهایی که سبب جنگ یا دیگر رفتارهای نظامی و غیر انسانی علیه طرف دیگر می شود و یا دیگر بندهای این پیمان را نقض می کند.

ب. اجازه ورود، برپایی پایگاه در قلمرو، استفاده از قلمرو، نیروهای نظامی یا پرسنل امکانات توسط طرف سوم و شرایطی که تأثیر منفی بر امنیت طرف دیگر می گذارد.

۵. طرفین، معیارهای موثر و ضروری را لحاظ خواهند کرد و برای مبارزه علیه تروریسم در هر نوع آن، مشارکت می نمایند. طرفین متعهد می شوند:

الف. برای به دست آوردن معیارهای موثر و ضروری جهت خودداری از اعمال تروریستی، خرابکاری یا اعمال خشونت از ناحیه قلمروشان یا با استفاده از آن و برای به دست آوردن معیارهای موثر و ضروری مبارزه با چنین فعالیتهایی و مرتکبین آنها، تلاش کنند.

ب. بدون خصومت و تعصب نسبت به حقوق اساسی، آزادی بیان و احزاب، برای نیل به معیارهای موثر و ضروری جهت خودداری از ورود، حضور و همکاری هر گروه یا سازمانی در قلمروشان و تحت ساختارشان که امنیت طرف دیگر را با استفاده یا تحریک برای بهره گیری از

ایزار اعمال خشونت مخدوش سازد، تلاش کنند.

ج. همکاری در بازداشتن و مبارزه برای برای نفوذ در امتداد مرزها.

۶. هر پرسش یا ابهامی در نتیجه اجرای این پیمان، از طریق یک مکانیسم مشاوره‌ای، که شامل یک سیستم ارتباطی، بازبینی و نظارت است و در جایی که ضروری است، در دیگر مکانیسمها و سطوح مشاوره عالیتر، بر طرف خواهد شد. جزئیات این مکانیسم مشاوره، توافق از سوی طرفین، ظرف مدت سه ماه از طریق مبادله اسناد و مصوبات این پیمان خواهد بود.

۷. طرفین تعهد می‌کنند که به عنوان یک امر خطیر، هر چه زودتر در زمره گروه‌های کاری چند جانبه، کنترل تسلیحاتی و امنیت منطقه‌ای، فعالیت کرده و به اتفاق هم به این سمت حرکت نمایند:

الف. ایجاد منطقه عاری از ائتلاف و اتحاد خصومت آمیز در خاورمیانه.

ب. عاری کردن خاورمیانه از سلاحهای گشتار جمعی چه متعارف و چه غیرمتعارف به معنای صلح فراگیر معلوم و ثابت با ویژگی چشم پوشی و ترک استفاده از زور و با آشتی و توافق.

دولت کشور اسرائیل پادشاهی اردن هاشمی شاهد

اسحاق رابین، نخست وزیر عبدالسلام مجالی، نخست وزیر ویلیام جی کلینتون

رییس جمهور ایالات متحده آمریکا

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی